

Białystok, 2022-08-24

Dr hab.n.o.zdr. Grażyna Kobus
Zakład Medycyny Klinicznej
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
ul. Szpitalna 37, 15-295 Białystok
tel: +48 (85) 686 50 61
e-mail: grazyna.kobus@umb.edu.pl

RECENZJA

Dorobku naukowo-badawczego, osiągnięć w zakresie działalności dydaktyczno-organizacyjnej dr n. o zdr. Sabiny Krupy w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Recenzja sporządzona została w związku z decyzją Rady Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu z dnia 28 czerwca 2022 roku o powołaniu komisji habilitacyjnej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr n. o zdr. Sabiny Krupy w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

I. DANE OSOBOWE ORAZ ROZWÓJ ZAWODOWY I NAUKOWY

Dr n o zdr. Sabina Krupa jest absolwentką Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydziału Nauk o Zdrowiu. W roku 2012 uzyskała tytuł licencjata pielęgniarstwa, a dwa lata później tytuł magistra pielęgniarstwa. W roku 2018 uzyskała stopień Doktora Nauk o Zdrowiu na Wydziale Medycznym Rzeszowskiego Uniwersytetu; tytuł rozprawy doktorskiej: *Wpływ wprowadzenia protokołu przyspieszonego powrotu do zdrowia (ERAS), na nakład pracy pielęgniarek u pacjentów po zabiegach kardiochirurgicznych zastawki mitralnej z dostępu minimalnego*. Promotorem rozprawy był dr hab. n.med. Kazimierz Widenka prof.UR.

II. PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n o zdr. Sabina Krupa od 2013 r. do chwili obecnej pracuje w Klinicznym Szpitalu Wojewódzkim im. Św. Jadwigi Królowej w Rzeszowie, w Klinice Kardiologii i Intensywnej Terapii na stanowisku pielęgniarka młodszy asystent.

W latach 2016-2018 pracowała jako biegły sądowy w dziedzinie pielęgniarstwa w Sądzie Okręgowym w Rzeszowie. Od roku 2019 do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Instytucie Nauk o Zdrowiu, w Zakładzie Ratownictwa Medycznego, Uniwersytet Rzeszowski. W 2016 roku uzyskała specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki

II. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych

Oceny osiągnięcia naukowego - cyklu powiązanych tematycznie opublikowanych prac naukowych dokonano zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2b Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz .U.z 2020r. poz.85 z póź.zm.).

Jako osiągnięcie naukowe **dr n o zdr. Sabina Krupa** przedstawiła cykl 4 publikacji o łącznej punktacji IF: **9.425** pkt i **390** pkt MNiSW. We wszystkich pracach habilitantka jest pierwszym autorem (w jednej pracy równoważna z Dorotą Ozga)

Tytuł osiągnięcia naukowego:

Delirium, jako interdyscyplinarne zagadnienie w opiece nad pacjentem hospitalizowanym w oddziale intensywnej terapii

Cykl publikacji naukowych wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

- [1] Dorota Ozga, **Sabina Krupa (równoważny pierwszy autor)**, Paweł Witt, Wioletta Mędrzycka-Dąbrowska. Nursing Interventions to Prevent Delirium in Critically Ill Patients in the Intensive Care Unit during the COVID19 Pandemic—Narrative Overview. Healthcare (Basel). 2020 Dec 21;8(4):578

Punktacja IF: 2,645 pkt Punktacja Ministerstwa: 40 pkt

- [2] **Sabina Krupa**, Ozga Dorota, Adriano Friganovic, Wioletta Mędrzycka Dąbrowska, Krzysztof Jurek. The Polish Version of the Nursing Delirium Screening Scale (NuDESC PL) - Experience of Using in Nursing Practice in Cardiac Surgery Intensive Care Unit. Int J Environ Res Public Health. 2021 Sep 26;18(19):10108

Punktacja IF: 3,390 pkt Punktacja Ministerstwa: 140 pkt

- [3] **Sabina Krupa**, Adriano Friganovic, Wioletta Mędrzycka Dąbrowska. Occurrence of Delirium during ECMO Therapy in a Critical Care Unit in Poland—A Cross-Sectional Pilot Study. *Int. J. Environ. Res. Public Health* 2021, 18(8), 4029.

Punktacja IF: 3,390 pkt Punktacja Ministerstwa: 140 pkt

- [4] **Sabina Krupa**, Dorota Ozga. Review of the Literature on the Occurrence of Delirium after Venovenous and Venovenous-Arterial Extracorporeal Membrane Oxygenation: A Systematic Review. *Dement Geriatr Cogn Dis Extra*. 2019 Sep-Dec; 9(3): 374–380

Punktacja IF: 0 pkt Punktacja Ministerstwa: 70 pkt

Celem naukowym prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego była ocena delirium, elementów wpływających na jego powstanie oraz interwencje związane z zapobieganiem i leczeniem majaczenia. Przedstawiony do recenzji cykl prac dr n o zdr. Sabiny Krupy wpisuje się w aktualne badania dotyczące ryzyka występowania delirium, które jest jednym z najczęściej występujących zaburzeń psychicznych u pacjentów hospitalizowanych w oddziałach intensywnej terapii (OIT). Zaburzenie to występuje nawet u 80% pacjentów Oddziałów Intensywnej Terapii, szczególnie narażoną grupą są osoby starsze. Aktualne badania pokazują, że delirium jest silnym i niezależnym czynnikiem ryzyka powikłań (w tym zwiększonego ryzyka zgonu, dłuższego pobytu w szpitalu, potencjalnie długoterminowego zaburzenia funkcji poznawczych i wyższych kosztów opieki zdrowotnej), to wciąż zbyt mało uwagi poświęca się temu problemowi. Konstelacja istniejących przed zachorowaniem czynników predysponujących związanych z samym pacjentem, obecna choroba oraz czynniki jatrogenne przyczyniają się do zwiększonego ryzyka wystąpienia delirium w OIT. Podczas, gdy u pacjenta występuje wiele schorzeń, delirium jest trudne do rozpoznania i wymaga wykorzystania specjalistycznych narzędzi, w celu diagnozowania majaczenia. Przeprowadzone przez dr Sabine Krupę badania oraz publikacje wskazują na zasadność podjęcia dalszych prac nad pacjentami z delirium, poprzez podejście multidyscyplinarne.

Prace przedstawione jako osiągnięcie naukowe są wieloautorskie i po dokładnym przeanalizowaniu wkładu pracy habilitantki w poszczególne publikacje uważam, że był on znaczący. Publikacje powstawały we współpracy z wieloma ośrodkami zagranicznymi, tj.: Zentrum für Anästhesiologie und Intensivmedizin, Universitäts Klinikum Eppendorf, 20251 Hamburg (Niemcy), Hospital Cernusco sul Naviglio Hospital, 20063 Milan (Włochy), Corso

di Laurea in Infermieristica, Università degli Studi di Milano, 20161 Milan (Włochy), Department of Anaesthesiology and Intensive Medicine, University Hospital Centre Zagreb, 10000 Zagreb (Chorwacja), Andrija Štampar Teaching Institute of Public Health, 10000 Zagreb (Chorwacja)

Do współpracy zaproszono również specjalistów z Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uniwersytetu w Zagrzebiu (Chorwacja), a także specjalistów z międzynarodowych towarzystw naukowych tj. WFCCN (ang. *World Federation of Critical Care Nurses*) czy ESNO (ang. *European Specialist Nurses Organisations*).

Tematyka delirium została poruszona w niniejszej pracy i podzielona na etapy zgodnie ze schematem, jaki powinien być przyjęty w pracy pielęgniarek i całego zespołu. W pierwszym etapie Habilitantka omówiła temat delirium pod kątem screeningu i interwencji, jakie powinny zostać podjęte w celu zapobiegania majaczeniu. Drugi etap dotyczy opieki nad pacjentem, który już znajduje się w oddziale. Etap ten dotyka głównie oceny delirium i elementów, które mogą wpłynąć na jego występowanie. Kolejny etap opisuje specyficzną grupę pacjentów, jakimi są bez wątpienia chorzy poddani terapii ECMO (ang. *Extracorporeal Membrane Oxygenation*). W ostatniej części opisała to, w jaki sposób na całym świecie jest leczone majaczenie w grupie pacjentów poddanych pozaustrojowej wymianie gazów.

W pierwszej pracy wchodzącej w skład osiągnięcia naukowego Habilitantka podjęła się oceny interwencji, które mają na celu zapobieganie delirium. W związku z panującą pandemią SARS-CoV2, dołączyła element pandemii, który okazał się elementem, który pomógł pokazać jeszcze szerzej problem majaczenia i koniecznych do podjęcia interwencji. Praca pt. „**Nursing Interventions to Prevent Delirium in Critically Ill Patients in the Intensive Care Unit during the COVID19 Pandemic-Narrative Overview**” jest przeglądem publikacji podsumowujących aktualną wiedzę dotyczącą wyzwań związanych z oceną delirium u pacjentów z COVID-19 przez pielęgniarki OIT oraz roli i zadań w spersonalizowanym podejściu do pacjentów z COVID-19. Praca przedstawia jak ważne jest przygotowanie pielęgniarek do pracy z pacjentem w delirium na oddziałach intensywnej terapii w czasie pandemii SARS-CoV-2. Wiedza na temat delirium i znajomość czynników ryzyka rozwoju, może wpłynąć na zmniejszenie częstości występowania majaczenia. Uzgodniony algorytm postępowania daje zespołowi terapeutycznemu opiekującemu się pacjentami z majaczeniem poczucie pewności w przypadku nagłego wystąpienia majaczenia. Ważne jest skorzystanie z list kontrolnych i omówienie obserwowanych przez zespół

czynników ryzyka. We współczesnej opiece zdrowotnej personel pielęgniarski odgrywa ważną rolę, który doradza, edukuje i zapewnia profesjonalną opiekę pacjentom, których potrzeby często wymagają indywidualnego podejścia (Personalised Nursing Care, PNC). Opieka pielęgniarska nad pacjentami z majaczeniem jest niezwykle ważna nie tylko dla samych pacjentów, ale także dla ich rodzin i całego zespołu terapeutycznego

Publikacja zatytułowana „**The Polish Version of the Nursing Delirium Screening Scale (NuDESC PL) - Experience of Using in Nursing Practice in Cardiac Surgery Intensive Care Unit**” jest jedną ze wskazówek, w jaki sposób można rozpoznawać majaczenie u pacjentów. Obejmuje analizę wybranych parametrów mających wpływ na wystąpienie delirium w grupie pacjentów leczonych w oddziale intensywnej terapii kardiologicznej. W tej populacji chorych ryzyko wystąpienia delirium wzrasta w związku z zabiegami wykonywanymi z użyciem krążenia pozaustrojowego. W badaniu analizowano sposób w jaki można rozpoznawać majaczenie w tej grupie pacjentów. Metodą wykorzystaną w badaniu była skala NuDESC, która została przetłumaczona na język polski. Skala NuDESC to skala używana przez pielęgniarki na całym świecie do wykrywania majaczenia na wczesnym etapie leczenia. Polska wersja skali Nursing Delirium Screening Scale (NuDESC PL) jest pierwszą skalą do oceny wystąpienia delirium, którą z powodzeniem mogą stosować pielęgniarki. NuDESC to pięciopunktowa skala obserwacyjna, którą można szybko wypełnić. Narzędzie to znane jest na całym świecie, a pierwsze badanie w Polsce połączone z adaptacją, przyniosło bardzo dobre wyniki. Niniejsze badanie przyczyniło się do opracowania polskiej wersji skali (NuDESC PL), która jest obecnie wykorzystywana jako polskie narzędzie przesiewowe do wykrywania majaczenia. Narzędzie NuDESC może z powodzeniem być stosowane w OIT na terenie Polski. Szkolenia prowadzone w szpitalach poprzez trenerów zaznajomionych z tą skalą, mogą przynosić niewymierne korzyści zarówno dla pacjentów jak i dla szpitala, gdyż wczesne wykrycie majaczenia prowadzi do poprawy rokowania, skrócenia pobytu pacjenta w OIT, a co za tym idzie, do zmniejszenia kosztów opieki. W momencie zaznajomienia się z interwencjami, jakie powinny być podjęte przez pielęgniarki w celu zniwelowania ryzyka delirium, w sposób profesjonalny mogą one podjąć się opieki nad pacjentem.

W kolejnej publikacji pt. „**Occurrence of Delirium during ECMO Therapy in a Critical Care Unit in Poland—A Cross-Sectional Pilot Study**” habilitantka wraz zespołem przedstawia problem delirium podczas terapii pozaustrojowej. Problem występowania majaczenia podczas terapii ECMO jest rzadkim tematem poruszonym w literaturze. Może być to związane z tym, iż pacjent poddany terapii pozaustrojowej jest

pacjentem wyjątkowym, krytycznie chorym. Badania podjęte przez habilitantkę i jej zespół są nowatorskie, obecne badanie jest pierwszym, w którym uwzględniono pacjentów po terapii ECMO. Praca przedstawia jak ważne jest poznanie problemu delirium w tej grupie pacjentów, bowiem na etapie prowadzenia terapii ECMO możemy podjąć działania, które zapobiegną rozwojowi majaczenia. W badaniach wykorzystano skalę NuDESC i skalę obserwacji delirium – DOSS (Delirium Observation Screening Scale), która ocenia majaczenie i z powodzeniem może być wykorzystywana przez pielęgniarki. Ponadto chorzy byli oceniani pod kątem bólu skalą NRS (Numerating Rating Scale), pobudzenia – RASS (Richmond Agitation Sedation Scale), sedacji – RSS (Ramsay Sedation Scale), zaburzeń bezsenności – ISI (Insomnia Severity Index). W publikacji wykazano, że delirium z powodzeniem może być oceniane przez pielęgniarki zarówno za pomocą skali DOSS jak i NuDESC. Udowodniono również, że zarówno zaburzenia snu jak i pragnienie mogą wpłynąć na rozwój majaczenia.

Ostatnia praca przedstawionego cyklu (**Review of the literature on the occurrence of delirium after Venovenous and Venovenous-Arterial Extracorporeal Membrane Oxygenation: a systematic review**) jest przeglądem piśmiennictwa dotyczącego leczenia chorego w delirium. Praca porusza temat występowania delirium w dwóch grupach ECMO. W pracy przeanalizowano trzy publikacje spełniające wymagania przeglądu systematycznego z ostatnich lat. Selekcja literatury została dokonana z wykorzystaniem listy kontrolnej PRISMA. Powyższa praca wykazała, że delirium u pacjentów poddawanych terapii ECMO jest tematem, który nie został w pełni opisany w literaturze. Niniejsza praca podejmuje temat delirium po ECMO, który nie jest częstym tematem w literaturze popularnej. Autorzy kładą duży nacisk na elementy, które nie są związane z farmakoterapią i zapobieganiem delirium. W profilaktyce delirium po ECMO ważne jest psychologiczne podejście do pacjenta. Farmakoterapia jest jednym z końcowych elementów, który należy brać pod uwagę w profilaktyce delirium u pacjentów po ECMO. Przegląd literatury w znikomym stopniu uwzględnia temat opieki pielęgniarskiej. Autorzy opierając się na przeglądzie piśmiennictwa podkreślają, że istnieją narzędzia, które pozwalają pielęgniarkom ocenić stopień delirium u leczonych pacjentów oraz podkreślają jak ważne jest leczenie pacjenta z delirium i jak istotne może być wczesne rozpoznanie delirium, aby zapobiec powikłaniom.

Najważniejsze wnioski z cyklu prac stanowiącego osiągnięcie naukowe są następujące:

1. Wiedza na temat delirium i znajomość czynników ryzyka rozwoju, może wpłynąć na zmniejszenie częstości występowania majaczenia. Według założeń zindywidualizowanej opieki zdrowotnej, pielęgniarki oddziałów intensywnej terapii

powinny posiadać wiedzę i kompetencje umożliwiające zrozumienie, syntezę i wykorzystanie osiągnięć naukowych, a także dostosowanie swojej praktyki do aktualnej i stale zmieniającej się sytuacji na świecie.

2. Delirium z powodzeniem może być oceniane przez pielęgniarki zarówno za pomocą skali DOSS jak i NuDESC. Narzędzie NuDESC do wykrywania majaczenia na wczesnym etapie leczenia może z powodzeniem być stosowane w OIT na terenie Polski.
3. Zarówno zaburzenia snu jak i pragnienie mogą wpłynąć na rozwój majaczenia.
4. W profilaktyce delirium po ECMO ważne jest psychologiczne podejście do pacjenta. W przypadku farmakoterapii istnieje wiele kombinacji leków, które zapobiegają wystąpieniu zjawiska delirium.

Podsumowując, Habilitantka przedstawiła osiągnięcie naukowe jako cykl 4 wartościowych, spójnych tematycznie prac, które doskonale wpisują się w nurt aktualnych badań nad poprawą wyników diagnostyki i leczenia delirium.

Jest to nadal duży problem medyczny z często niedocenianą rolą pielęgniarki w szeroko pojętej terapii tej jednostki. Autorka pokazuje narzędzia, które mogą być wykorzystane przez zespół pielęgniarski i mogą mieć wpływ na poprawę rokowania w tej grupie chorych. Powiązane tematycznie ze sobą publikacje, wzbogacają wiedzę z zakresu delirium, poprzez podejście multidyscyplinarne. Należy podkreślić, iż przedstawiona w cyklu prac problematyka stanowi nowatorskie ujęcie problemu

III OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Przesłana analiza bibliometryczna publikacji Habilitanta została sporządzona przez Bibliotekę Uniwersytetu Rzeszowskiego. Na całość dorobku składa się 36 publikacji naukowych (16 prac oryginalnych, 8 prac poglądowych, 4 prace kazuistyczne , 3 listy do redakcji , 1 rozdział w podręczniku , 4 streszczenia zjazdowe (1 międzynarodowe i 3 krajowe) , 3 inne prace popularno-naukowe.

Przed doktoratem IF 0.000 i 28 pkt MNiSW. Po doktoracie dorobek naukowy obejmuje prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego - **IF 9.425 i 390.00 pkt MNiSW** . , na pozostały dorobek składają się prace o **IF 21.172 i 1248 pkt MNiSW** .

Łączny Impact Factor za całość dorobku wynosi IF 30.597 oraz 1638.00 punkty MNiSW.

Indeks Hirscha 2 wg Web of Science.

Zainteresowania naukowe Habilitantki od początku pracy badawczej dotyczyły obszarów związanych z delirium i intensywną terapią oraz pracą pielęgniarek anestezjologicznych i intensywnej opieki. W okresie pandemii COVID-19 habilitantka podjęła się prowadzenia badań, które odegrały ogromną rolę w czasie pandemii COVID-19, min. badania i zalecenia dla pracowników ochrony zdrowia w czasie pandemii Sars-CoV2.

Podejmowana tematyka badawcza Habilitantki obejmowała przede wszystkim badania dotyczące: zaburzeń snu pacjentów i pracowników ochrony zdrowia – cykl 3 prac; badania dotyczące czynników wpływających na powstanie delirium w OIT - cykl 3 prac; badania związane z pracą pielęgniarek anestezjologicznych i intensywnej opieki – cykl 6 prac; badania związane z terapią ECMO i kardiochirurgią- cykl 5 prac; badania i zalecenia dla pracowników ochrony zdrowia w czasie pandemii SARS-COV-2 -cykl 5 prac. W części prac badania były międzynarodowe. Na szczególne podkreślenie zasługują Zalecenie Grupy Roboczej do spraw Praktyki w Pielęgniarstwie Anestezjologicznym i Intensywnej Opieki w sprawie zachowania bezpieczeństwa podczas postępowania z chorym zakażonym/podejrzany o zakażenie wirusem, hospitalizowanym w OIT. Wytyczne te zawierały również instrukcja ubierania/zdejmowania ubrania ochronnego, postępowania z ciałem pacjenta po śmierci z powodu COVID-19. W instrukcji tej została opisana dokładnie czynność związana z zabezpieczeniem personelu przed zakażeniem. Ryciny i opis były rozpowszechniane w oddziałach nie tylko intensywnej terapii. Wiele innych oddziałów, gdzie znajdowali się pacjenci COVID-dodatni, korzystało z tych wytycznych. Wytyczne opisane powyżej oraz inne, zostały opublikowane na stronie Ministerstwa Zdrowia

Podsumowując dorobek naukowy dr n o zdr. Sabina Krupy należy stwierdzić, że jest on znaczący i konsekwentnie ukierunkowany na tematy związane z delirium oraz intensywną terapią.

IV. DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Dr n o zdr. Sabina Krupa aktywnie uczestniczy w kształceniu młodzieży - prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotu Techniki Zabiegów Medycznych, Intensywna Terapii – wykłady i zajęcia praktyczne oraz przedmiot Intensywna Terapią również na kierunku Ratownictwo Medyczne. Jest koordynatorem przedmiotu Procedury Ratunkowe

Wewnątrzszpitalne na kierunku Ratownictwo Medyczne w Instytucie Nauk o Zdrowiu, na kierunku Ratownictwa Medycznego . Współpracuje z Kołem Naukowym Studentów Uniwersytetu Rzeszowskiego. Efektem tej współpracy są liczne publikacje.

Od 2020 roku do chwili obecnej jest wykładowcą specjalizacji anestezyjologicznej i intensywnej opieki oraz specjalizacji ratunkowej dla pielęgniarek w Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych w Rzeszowie .

Jest redaktorem podręcznika dla pielęgniarek, na temat bólu. Ponadto jest autorem broszury dla osób, które doświadczyły delirium i dla ich opiekunów, we współpracy z WFCCN

Dr n o zdr. Sabina Krupa była promotorem pomocniczym w 2 przewodach doktorskich:

1. mgr Mariusza Zabrzeskiego; tytuł rozprawy doktorskiej: *Ocena natężenia bólu, ryzyka rozwoju sepsy i delirium u pacjentów przebywających na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym.*; promotor dr hab. Jan Rutowski, prof. UR.
2. mgr Krystyny Woźniak; tytuł rozprawy doktorskiej: *Opieka końca życia w warunkach oddziału OIT: praktyki pielęgniarek i czynniki wpływające na opiekę pielęgniarską.* Promotor pracy: dr hab. Lidia Perenc, prof. UR

Habilitantka była promotorem 11 prac licencjackich w Instytucie Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Rzeszowskiego w 2020 roku . Recenzent 10 prac licencjackich w Instytucie Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Rzeszowskiego

V. DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZATORSKA

Udział w realizacjach projektów badawczych

Dr Sabina Krupa swoje doświadczenie zdobywała poprzez współpracę na poziomie krajowym i zagranicznym, jak również z Towarzystwami i Stowarzyszeniami w Polsce i za granicą. W roku 2012 odbyła staż zagraniczny w Helsinki University w Finlandii w Intensive Programme: Positive and Resource-Oriented Approaches in Care Towards Elderly (IP PRO-ACTE) w ramach programu Lifelong Learning Programme – Helsinki. W czasie stażu pełniła rolę koordynatora do spraw rozwoju nauki. Program ten miał za zadanie promować rozwój edukacji i zaangażowania rodzin w rekonwalescencję osób starszych. Ponadto program miał za zadanie połączenie pracy socjalnej z opieką pielęgniarską na

poziomie międzynarodowym. Obecnie program, którego była autorem, jest wykorzystywany w domach spokojnej starości w całej Europie.

Habilitationka ma bardzo duże umiejętności organizatorskie, działa na wielu płaszczyznach. Aktywnie angażowała się w prace z zakresu polityki zdrowotnej i zdrowia publicznego. Współpracuje z wieloma ośrodkami zagranicznymi min. z Zakładem Geriatrii Karolinska Institut, do którego została zaproszona na odbycie stażu i podjęcie współpracy nad projektem „Care for a geriatric patient in the intensive care unit”. Jednym z tematów projektu jest ocena kruchości u pacjentów geriatrycznych. Współpraca z Uniwersytetem Medycznym w Zagrzebiu, która skupia się głównie na prowadzeniu wspólnych badań naukowych i publikacjach. Obecnie została zaproszona przez Uniwersytet Medyczny w Zagrzebiu na odbycie stażu w kwietniu 2022 roku.

Poza współpracą z Karolinska Institute, współpracuję również Uniwersytetem z Zagrzebiu (Chorwacja), Uniwersytetem Calagary (Canada), jestem członkiem Scottish Delirium Association, który organizuje coroczne zjazdy, w których bierze czynny udział.

Jako Koordynator Social Media na terenie Europy w The World Federation of Critical Care Nursing (WFCCN) współpracuje z wieloma krajami i bierze udział w badaniach międzynarodowych dotyczący problemów pielęgniarek anestezyjologicznych i intensywnej opieki. Poza współpracą w WFCCN, współpracuje w European Specialist Nurses Organisations (ESNO) jest członkiem zarządu. Jest to organizacja, która ściśle współpracuje i wspiera prace WHO. Jako przedstawiciel Polski w Projekcie ESNO w Grupie Focusową ds. Leków Biopodobnych, nadzoruje prace nad edukacją pielęgniarek na temat leków biopodobnych. We współpracy z grupą międzynarodową z całego świata i we współpracy z Gdańskim Uniwersytetem Medycznym, powstała polska wersję podręcznika, w którym opisane są specjalności pielęgniarek i ich kompetencje w różnych krajach świata, dzięki czemu można je porównywać i projektować kursy i szkolenia.

Od roku 2021 pełni stanowisko Dyrektora Zarządzającego World Federation of Critical Care Nurses., odpowiada za pracę międzynarodową nad zaleceniami i wytycznymi dla pielęgniarek anestezyjologicznych i intensywnej opieki.

Była członkiem zarówno w komitetach naukowych jak i organizacyjnych konferencji, zjazdów, sympozjum. dr n o zdr. Sabina Krupa była koordynatorem prac nad wytycznymi opieki nad pacjentami zakażonymi COVID-19, w stanie zagrożenia życia. Praca została wykorzystana w Ministerstwie Zdrowia i opublikowana na stronie, jako zalecenia opieki nad pacjentami z wirusem Sars-CoV-2.

Jest recenzentem czasopism naukowych: Brain Sciences (3.394 IF); INQUIRY (1.730 IF), Journal of Intensive Care Medicine (3.510 IF), Processes (2.847 IF), International Journal of Environmental Research and Public Health, Processes (3.390 IF), Nursing Open (1.762 IF).

Członkostwo w towarzystwach naukowych między innymi Członek w Polskim Towarzystwie Pielęgniarek Anestezjologicznych i Intensywnej Opieki (PTPAiO) , Członek Grupy Focusowej ds. Leków Biopodobnych i reprezentant Polski w ESNO11,

Członek zarządu European Specialist Nurses Organisations (ESNO), Członek Scottish Delirium Association,

WNIOSEK KOŃCOWY

Doktor nauk o zdrowiu Sabina Krupa jest dojrzałym pracownikiem naukowym. Jej dorobek naukowy jest znaczący, jest autorem publikacji naukowych zamieszczanych w czasopismach medycznych posiadających współczynnik oddziaływania. Niewątpliwie dr Sabina Krupa jest doskonałą specjalistką w dziedzinie delirium oraz intensywnej terapii, jej doświadczenie stanowi poważny atut do dalszej pracy naukowej. Jej duży potencjał wiedzy, doświadczenia oraz zaangażowanie w wielu projektach badawczych dobrze rokuje na przyszłość, kiedy to poprzez własne osiągnięcia może spełniać kryteria do dalszego awansu naukowego. Jej dorobek wniósł istotny wkład, znacznie poszerzając naszą wiedzę w dziedzinie opieki nad chorym z delirium.

Biorąc pod uwagę całokształt dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego uważam, iż dr n. o zdr. Sabina Krupa spełnia wymagania określone w art. 219 ust. 1 pkt 2. Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 roku, stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu. W związku z tym, z pełnym przekonaniem zwracam się do Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Wrocławskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie dr n. o zdr. Sabiny Krupy do dalszego etapu postępowania habilitacyjnego.

Georgius Kobus